

[Lykketoff]

lige udgifter yderligere i vejret. Vi har en forståelse med vores aftalepartnere om, at hvis vi er i tvivl om bevillingsforslag, der vedrører 1992, snakker vi selvfølgelig sammen om det. Men i øvrigt er det klart, at vores holdning til de ændringsforslag, der er til behandling i dag, er afledt af, at en stor del af slaget om, hvordan 1992-finansloven skulle se ud, blev udkæmpet ved forhandlingsbordet.

Vi opnåede, synes jeg, igennem forhandlingerne mange gode resultater i retning af de synspunkter, Socialdemokratiet har, og der er ikke noget hverken odiøst, hemmeligt eller mærkværdigt i, at med den forhandlingsform, der blev valgt i år, og som lykkedes, er en hel del af ændringsforslagene blevet afprøvet, flertalsmulighederne afsøgt, og man er nået til en overenskomst. Derfor vil de afstemninger, vi skal igennem i dag, have en mere rituel karakter, og de fortæller i og for sig intet, i hvert fald for vort partis vedkommende, om vores principielle holdning til de enkelte forslag, der skal til afstemning. De bekræfter vores deltagelse i en aftale.

I forhold til vores gode venner i Socialistisk Folkeparti kan vi bare konstatere, at det selvfølgelig er en del af det politiske spil, at vi nu skal stemme om en række ting, hvor vi selvfølgelig er enige i intentionerne fra SF's side, men SF ved i år bedre end i noget tidligere år, hvordan spillet har været, og hvordan forhandlingerne har formet sig. Jeg vil nok sige, at hr. Jes Lunde var ganske tæt på at kunne have været en ganske udmærket parthaver i et finanslovsforlig. Det havde vi gerne set, men det har SF så af taktiske grunde ikke ønsket; det beklager jeg, men jeg håber, at den proces, vi har været igennem i år, fører frem til, at det lykkes at holde Socialistisk Folkeparti helt til målstregen næste gang. Det tror jeg kunne være ganske spændende og positivt for de videre perspektiver i dansk politik, men nu skal vi altså have en række mere rituelle afstemninger, og dem tager vi så.

Jeg vil godt føje en ting til om de afstemninger, vi skal igennem, nemlig at jeg egentlig vil have det en lille smule dårligt med den type diskussion mellem Socialdemokratiet og SF, som vi også af rituelle grunde sikkert skal igennem i dag, og som hedder, at der er nogle, der er mere optaget af beskæftigelsen end andre, og at der er nogle, der holder mere af de kol-

lektive overenskomster og systemet på arbejdsmarkedet end andre. Sådan forholder det sig ikke, men alle forlig har deres pris, og det, som er Socialdemokratiets udgangspunkt for, hvad vi stemmer for og imod i dag, er, at vi ved, at vi ganske grundigt har afsøgt mulighederne for at gøre det bedre og anderledes i forbindelse med finansloven, og at vi er kommet så langt, som vi overhovedet kan. Det er deri, forskellen består, og ikke i, at Socialdemokratiet har færre ambitioner om, at vi også fremover og også i den aktiveringsøvelse, vi skal i gang med i starten af det nye år, gennem en lang række andre tiltag skal gøre alt, hvad vi kan herindefra for at styrke beskæftigelsen. Der er ikke nogen uenighed om, at det egentlig altid er en usik at gribe ind i kollektive overenskomster, sådan som vi på et enkelt punkt kommer til det som led i den samlede aftale.

Om de forhandlinger, der har været ført, skal jeg sige, at formen har været en succes. Stik imod regeringens prognoser har formen med de mange partier rundt om bordet været en succes. Den har tilladt et samspil på kryds og tværs, som i kraft af de ændringer, der nu foreslås, vil sikre et samlet billede af finansloven, der tættere, tror jeg, end tidligere år punkt for punkt afspejler, hvad der rent faktisk er flertal for i dette Folketing, og det synes jeg er tilfredsstillende. Jeg synes, det er godt, at vi fik tilbagevist al den kritik af, at en forhandlingsform med mange partier ikke kunne sikre et betryggende resultat. Vi har været glade for de mange steder undervejs, hvor vi kunne mødes med CD og SF, så længe de var med, om at fjerne en række nedskæringsforslag. Vi har været glade for ikke mindst på trafik-, miljø- og kulturområdet, i uddannelsesspørgsmål, og i spørgsmål om efterløn og overgangsydelse også at have et fortræffeligt samspil med Det Radikale Venstre.

Jeg kan kun sige som min sidste bemærkning i dette indlæg – debatten kan jeg ikke love for, det kommer an på, hvad andre tager fat på – at vi også synes, at regeringen netop for at nå et samlet resultat især i den sidste fase har vist en passende stor imødekommenhed, så vi er kommet dertil, hvor vi er i dag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet med